

செந்தமிழ்நூல்கள் காரைக்கால் அம்மையார்

[கி.பி.400—500]

காரைக்கால் அம்மையார்

காரைக்கால் அம்மையார் (பிறப்புப் பெயர் புனிதாவதி), 63 நாயன்மார்களில் உள்ள மூன்று பெண் புனிதர்களில் ஒருவரும், தொடக்ககாலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு முன்னோடியுமாவார்.

கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் காரைக்காலில் வாழ்ந்த இவர், தனது வாழ்க்கையை

சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணித்து, இறுதியில் தனது பூவுலக

அழகைத் துறந்து, தெய்வத்திற்குச் சேவை செய்வதற்காக ஒரு பக்திமிக்க ஆவி வடிவத்தை எடுத்தார். அவரது வாழ்க்கையின் முக்கிய புராணங்கள் மாம்பழ அற்புதம்: அவள் ஒரு பசித்த பக்தருக்கு ஒரு மாம்பழத்தைக் கொடுத்த பிறகு, தெய்வீகமான ஒரு மாம்பழம் திடீரென்று தன் வீட்டில் எப்படித் தோன்றியது என்று அவளுடைய கணவன் பரமதாதன் கேள்வி எழுப்பியபோது, அவள் மற்றொரு மாம்பழத்தைத் தோற்றுவிக்குமாறு சிவனிடம்

வேண்டினாள். அவளுடைய தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்த அவளுடைய கணவன், அவள் மனைவியாக இருப்பதற்கு மிகவும் புனிதமானவள் என்று கருதி, தாம்பத்திய வாழ்க்கையிலிருந்து விலகினான்.அரக்க வடிவம்:சமூகத் தலையீடு இன்றி, தன்னை முழுமையாக வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டு,தனது பௌதிக அழகை நீக்கி, அரக்கி/ பேய் வடிவத்தை அளிக்குமாறு அம்மையார் சிவனிடம் வேண்டினார் .கைலாச யாத்திரை: புனிதமான தரையில் கால் வைப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக, அவள் தலைகீழாகக் கைகளால் நடந்து கைலாச மலையை அடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அவளுடைய தீவிரமான, அதே சமயம் தூய்மையான பக்தியைக் கண்டு, பார்வதி தேவி அவள் யார் என்று கேட்டார். அதற்கு சிவன், அவள் தன்னைக் கவனித்துக் கொள்ளும் 'அன்னை' தான் என்று பதிலளித்தார்.இலக்கியப் படைப்புகள்காரைக்கால் அம்மையார் ஒரு பெண் துறவியாக இருந்தபோதிலும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட தமிழ் நூல்களின் ஆசிரியராகக் கருதப்படுவதால், அவர் ஒரு அரிய மற்றும் விதிவிலக்கான ஆளுமையாகத் திகழ்கிறார். அவர் நான்கு முக்கிய பக்தி நூல்களை இயற்றியுள்ளார்:அற்புத திருவந்ததிஇரட்டை மணி மலைமூத்த திருப்பதிகம்கோயில்கள் மற்றும் திருவிழாக்கள்காரைக்கால் அம்மையார் கோயில்: புதுச்சேரியில் உள்ள அவரது சொந்த ஊரான காரைக்காலில் அமைந்துள்ள இது, அவரை வழிபடுவதற்கான முதன்மைத் தலமாகும். இது தருமை ஆதீனத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.மாங்கனித் திருவிழா: இக்கோயில் அதன் வருடாந்திர மாங்கனித் திருவிழாவிற்குப் பெயர் பெற்றது. இது ஒரு பெரிய கொண்டாட்டமாகும், இதில் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் கூடி, அம்மனின் மாம்பழ அற்புதத்தை நினைவுகூரும்

வகையில் மாம்பழங்களைத் தெருக்களில்
வீசுகிறார்கள். அவரது மரபு, உலகியல், உடல் அழகு
மற்றும் திருமணக் கடமை ஆகியவற்றை விட தெய்வீக
ஆன்மீக பக்திக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதன் மூலம்,
பாரம்பரிய ஆணாதிக்க மற்றும் சமூக நெறிகளை
உடைக்கிறது.

புராணம்

மாங்கனி தந்தது

ஒருசமயம் புனிதவதியின் கணவன் பரமதத்தன் தனது
கடையிலிருந்தபோது ஒரு வியாபாரி இரண்டு
மாங்கனிகளைக் கொண்டுவந்து அவரிடம் கொடுத்தார்.
கனிகளைப் பெற்ற பரமதத்தன், அதனைத் தன் வீட்டிற்குக்
அனுப்பி வைத்தார். அவரது வீட்டிற்கு சிவனடியார் ஒருவர்
உணவு வேண்டி வந்தார். சிவனடியாரை வரவேற்று அமரச்
செய்தார் புனிதவதி அம்மையார். மதிய உணவு தயாராக
இல்லாததால் தயிர்கலந்த அன்னம் படைத்து அத்துடன்
தனது கணவன் கொடுத்து அனுப்பிய ஒரு மாங்கனியையும்
தந்து உபசரித்தார். மதிய உணவிற்கு வீட்டிற்கு வந்த
பரமதத்தனுக்கு உணவு பரிமாறிய அம்மையார்,
சிவனடியாருக்குப் படைத்தது போக மீதமிருந்த ஒரு
மாங்கனியை அவருக்கு வைத்தார்.

மாங்கனியின் சுவை நன்றாக இருக்கவே, மற்றொரு
கனியையும் தனக்கு வைக்கும்படி கேட்டார் பரமதத்தன்.
அம்மையார் செய்வதறியாது திகைத்துச் சமையலறைக்குள்
சென்று சிவபெருமானிடம் வேண்டினார். அவர் கையில்
ஒரு மாம்பழம் தோன்றியது. மகிழ்ச்சி அடைந்த
அம்மையார் அதனைக் கணவனுக்குப் படைத்தார்.
முதலில் வைத்த மாங்கனியைவிட இக்கனி அதிக
சுவையுடன் இருக்கவே பரமதத்தன் அதன் காரணம்
கேட்டார். அம்மையார் நடந்ததைக் கூறினார்.

அக்காரணத்தைப் பரமதத்தன் நம்பவில்லை. சிவபெருமான் கனி தந்தது உண்மையானால், மீண்டும் ஒரு கனியை வரவழைக்கும்படிக் கூறினார். அம்மையார் சிவபெருமானை வணங்க, மீண்டும் ஒரு மாங்கனி கிடைத்தது. இதைக்கண்டு வியந்த பரமதத்தன் அவரைத் தெய்வப்பெண் என்று கருதினார். அவருடன் இல்லற வாழ்வில் இருக்கமுடியாதென தான் அவரை விட்டு நீங்கிவிட வேண்டுமென முடிவெடுத்தார். வாணிபம் செய்ய விரும்பும் பண்டங்களை ஏற்றிக்கொண்டு கடற்பயணமாகச் சென்றார்.

பேயுரு பெற்றது

பின்னர் பரமதத்தன் பாண்டிய நாட்டின் மதுரை சென்று மற்றொரு பெண்ணை மணம் முடித்து அங்கேயே வாழ்ந்தார். சிலகாலம் கழித்து அவளுக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது, அந்த குழந்தைக்கு அம்மையாரின் பெயரையே வைத்தார். பரமதத்தன் பாண்டிய நாட்டில் இருக்கும் செய்தி, அம்மையாருடைய உறவினர்களுக்கு, மற்ற வணிகர்கள் மூலம் தெரிய வந்தது. அவர்கள் அம்மையாரை அழைத்துக்கொண்டு பாண்டி நாட்டை நோக்கி புறப்பட்டு போனார்கள். அம்மையார் வந்திருக்கும் செய்தியை பரமதத்தனுக்கு ஒரு ஆள் மூலம் சொல்லி அனுப்பினர். தன்னைத் தேடிவந்த மனைவியைக் கண்ட பரமதத்தன் அவரைத் தெய்வமாக வணங்கித் தனது இரண்டாவது மனைவி, குழந்தையுடன் காலில் விழுந்து பணிந்தார். அதன் பிறகு புனிதவதி கணவருக்காக தாங்கிய அழகிய உடல் நீங்கி, இறைவனைப் போற்றுகின்ற பேய்வடிவத்தை அடையவேண்டுமென இறைவனிடம் வேண்டினார். தாம் வேண்டிய வண்ணமே அழகு நீங்கிப் பேயுருவம் பெற்றார்.

கயிலாயம் சென்றது

அம்மையார் சிவனைக் காண கயிலாயம் சென்றார்.
கயிலை இறைவன் உறையும் இடம் என்பதால், அங்கு
தரையில் கால் ஊன்றாமல், தலைகீழாக நடந்து சென்றார்.
கயிலையில் இறைவனுடன் இடப்புறம் அமர்ந்திருந்த
பார்வதி, தலையால் நடந்துவரும் அம்மையைக் கண்டு
இவர் யாரெனக் கேட்க "நம்மைப் பேணும் அம்மை
காண்" எனக் கூறி "அம்மையே வருக" என்றழைத்து
"வேண்டுவன கேள்" என கூறினார். அதற்கு அம்மையார்

"பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னை
என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க "

என்றார். அவ்வாறே அருளிய இறைவன் அவருக்கு தன்
திருத்தாண்டவம் காட்டி திருவாலங்காட்டிற்கு
வரச்சொல்லி அங்கு தன் திருவடியின் கீழ் என்றும் இருக்க
அருளினார்.

கோவில் விழாக்கள்

புதுச்சேரி மாநிலம் காரைக்காலில்
அம்மையாரை மூலவராக்
கொண்ட கோயில்(காரைக்கால்
அம்மையார் கோயில்)
அமைந்துள்ளது. அம்மையார்
புனிதவதியின் தோற்றத்துடன்
இளமையோடு உள்ளார்.
அவருடைய சன்னதியின் சுதைச்
சிற்பங்களிலும், சுற்றுப் பிரகார
ஓவியங்களிலும் காரைக்கால் அம்மையின்
வாழ்க்கை வரலாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

காரைக்கால் அம்மையாரின் சிறப்புகளை மக்களுக்குத் தெரிவிக்க காரைக்கால் சோமநாதர் கோயில் சார்பாக மாங்கனித் திருவிழா நடைபெறுகிறது. காரைக்கால் அம்மையார் கோயிலில் மாங்கனித் திருவிழா ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆனி மாத பௌர்ணமி அன்று மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. திருவிழாவின் போது சுவாமி தேர் வீதி உலா வருகையில், பக்தர்கள் தங்கள் வேண்டுதலை நிறைவேற்றும் விதமாக, வீட்டு மாடிகளில் நின்றனுகொண்டு இறைவன் மீது மாங்கனிகளை வாரி இறைத்து நேர்த்திக்கடன் செலுத்துவார்கள்.

வாழ்க்கை வரலாறு

இளமைக் காலம்

முற்காலத்தில் காரைவனம் எனப்பட்ட மாநகர், தற்போது காரைக்கால் என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்நகரில் காரைக்கால் அம்மையார் தனதத்தன், தர்மவதி தம்பதியருக்கு மகளாகப் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் புனிதவதி. சிவ வழிபாட்டில் ஈடுபாடு கொண்ட வணிகக் குடும்பத்தில்

பிறந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே சிவபெருமான் மீது ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டவராக இருந்தார்.

இல்லறம்

முற்காலத்தில் காரைவனம் எனப்பட்ட மாநகர், தற்போது **காரைக்கால்** என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்நகரில் காரைக்கால் அம்மையார் தனதத்தன், தர்மவதி தம்பதியருக்கு மகளாகப் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் புனிதவதி. சிவ வழிபாட்டில் ஈடுபாடு கொண்ட வணிகக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே சிவபெருமான் மீது பக்தி கொண்டவராக இருந்தார்.

மாங்களியில் திருவிளையாடல்

காரைக்கால் அம்மையார் சிவபெருமானிடமிருந்து தெய்வ மாங்களியைப் பெறுதல்

ஒரு சமயம் பரமதத்தன் தனது கடையிலிருந்தபோது ஒரு வியாபாரி இரண்டு மாங்களிகளைக் கொண்டுவந்து அவரிடம் கொடுத்தார். அந்தக் கனிகளைப் பெற்ற பரமதத்தன், அதனைத் தன் வீட்டிற்குக் கொடுத்து அனுப்பினார். அவரது வீட்டிற்குச் சிவனடியார் ஒருவர் உணவு வேண்டி வந்தார். அவரை வரவேற்று அமரச் செய்தார் அம்மையார். மதிய உணவு தயாராக

இல்லாததால் தயிர் கலந்த அன்னம் படைத்து அத்துடன் தன் கணவன் கொடுத்து அனுப்பிய மாங்கனிகளுள் ஒரு மாங்கனியையும் தந்து உபசரித்தார். மதிய உணவிற்கு வீட்டிற்கு வந்த பரமதத்தனுக்குப் பல வகைப் பதார்த்தங்களுடன் அன்னம் பரிமாறிய அம்மையார், சிவனடியாருக்குப் படைத்தது போக மீதமிருந்த ஒரு மாங்கனியை அவருக்கு வைத்தார்.

மாங்கனியின் சுவை நன்றாக இருக்கவே, மற்றொரு கனியையும் தனக்கு வைக்கும்படி கேட்டார் பரமதத்தன். அம்மையார் செய்வதறியாது திகைத்துச் சமையலறைக்குள் சென்று சிவபெருமானிடம் வேண்டினார். "மெய் மறந்து நினைந்து உற்ற இடத்து உதவும் விடையவர் தான் தம் மனம் கொண்டு உணர்தலுமே" அவர் கையில் ஒரு மாம்பழம் தோன்றியது. மகிழ்ச்சி அடைந்த அம்மையார் அதனைக் கணவனுக்குப் படைத்தார். முதலில் வைத்த மாங்கனியைவிட இக்கனி அதிக சுவையுடன் இருக்கவே சந்தேகமடைந்த பரமதத்தன், காரணம் கேட்டார். அம்மையார் நடந்ததைக் கூறினார். அக்காரணத்தைப் பரமதத்தன் நம்பவில்லை. சிவபெருமான் கனி தந்தது உண்மையானால், மீண்டும் ஒரு கனியை வரவழைக்கும்படி கூறினான். அம்மையார் சிவபெருமானை வணங்க, மீண்டும் ஒரு மாங்கனி கிடைத்தது. இதைக் கண்டு வியந்த பரமதத்தன் அவரைத் தெய்வப் பெண் என்று கருதினார். உடனுறையத் தனக்குத் தகுதியின்மையால் தான் அவரை விட்டு நீங்கிவிடுதல் வேண்டுமென்னும் முடிவில் அவரை நீங்கத் துணிந்தார். வாணிபம் செய்ய விரும்பும் பண்டங்களும் பொருந்துவனவற்றை நிரம்ப ஏற்றிக்கொண்டு கடலின்மீது பயணமாகச் சென்றார்.

பேய் வடிவு பெறுதல்

பின்னர் பரமதத்தன் பாண்டிய நாடான மதுரை மாநகர் சென்று மற்றொரு பெண்ணை மணம் முடித்து அங்கேயே வாழ்ந்தார். சிலகாலம் கழித்து அவளுக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது அந்தக் குழந்தைக்கு அம்மையாரின் திருப்பெயரையே

வைத்தார். பரமதத்தன் பாண்டிய நாட்டில் இருக்கும் செய்தி, அம்மையாருடைய உறவினர்களுக்கு, மற்ற வணிகர்கள் மூலம் தெரிய வந்தது. அவர்கள் அம்மையாரை அழைத்துக்கொண்டு பாண்டி நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டு போனார்கள். பாண்டி நாட்டில் பரமதத்தன் இருக்கும் நகருக்கு வெளியே உள்ள ஒரு இடத்தில் தங்கி, அம்மையார் வந்திருக்கும் செய்தியைப் பரமதத்தனுக்கு ஒரு ஆள் மூலம் சொல்லி அனுப்பினார். தன்னைத் தேடிவந்த மனைவியைக் கண்ட பரமதத்தன் அவரைத் தெய்வமாக வணங்கித் தன் இரண்டாவது மனைவி மற்றும் குழந்தையுடன் காலில் விழுந்தார். இவர்கள் தெய்வத்தன்மை உடையவர்கள், அதனால்தான் காலில் விழுந்தேன். நீங்களும் இவரைப் போற்றி வழிபடுங்கள் என்று கூறினான். அதன் பிறகு "கணவருக்காகத் தாங்கிய உடல் நீங்கி, இறைவரைப் போற்றுகின்ற பேய்வடிவத்தை அடியேனுக்கு நற்பாங்கு பொருந்த அருளவேண்டும்" என்று இறைவனிடம் வேண்டி நின்றார். தாம் வேண்டிய அதனையே பெறுவாராகி உடம்பில் தசையும் அதனை இடமாகக்கொண்டு அடைந்த அழகுகளும் ஆகிய இவை எல்லாவற்றையும் உதறி, அனைவரும் வணங்கும் சிவபூதகண வடிவம் பெற்றார்.

கயிலாயம் செல்லல்

அம்மையார் இறைவனைக் காணக் கயிலாயம் சென்றார். கயிலாயம் இறைவன் உறையும் புனிதமான இடம் என்பதால், அங்குத் தரையில் கால் ஊன்றாமல், தலைகீழான நிலையில் சென்றார். கயிலையில் இறைவனுடன் இடங்கொண்டு அமர்ந்திருந்த பார்வதி அம்மை, தலையால் நடந்துவரும் அம்மையைக் கண்டு இவர் யாரெனக் கேட்க "நம்மைப் பேணும் அம்மை காண்" எனக் கூறி "அம்மையே வருக" என்றழைத்து "வேண்டுவன கேள்" என விளித்தார், அதற்கு அம்மையார் "பிறவாமை வேண்டும், மீண்டும் பிறப்புண்டேல் இறைவா! உனையென்றும் மறவாமை வேண்டும், இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி,

இறைவா! நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க" என்றார்.அவ்வாறே அருளிய இறைவன் அவருக்குத் தன் திருத்தாண்டவம் காட்டி திருவாலங்காட்டிற்கு வரப்பணித்து அங்கு அருளிய இறைவன் தன் திருவடிக் கீழ் என்றும் இருக்க அருளினார்.

மாங்கனித் திருவிழா

காரைக்கால் அம்மையாரின் சிறப்புகளை மக்களுக்குத் தெரிவிக்க காரைக்கால் சோமநாதர் கோயில் சார்பாக மாங்கனித் திருவிழா நடைபெறுகிறது. காரைக்கால் அம்மையார் கோயிலில் மாங்கனித் திருவிழா ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆனி மாதம், பௌர்ணமி அன்று மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. திருவிழாவின் போது சுவாமி தேர் வீதி உலா வருகையில், பக்தர்கள் தங்கள் வேண்டுதலை நிறைவேற்றும் விதமாக, வீட்டு மாடிகளில் நின்றனுகொண்டு இறைவன் மீது மாங்கனிகளை வாரி இறைத்து நேர்த்திக்கடன் செலுத்துவார்கள்

காரைக்கால் காரைக்காலம்மையார் கோயில்

காரைக்கால் அம்மையார் கோவில் என்பது புதுச்சேரி மாநிலத்தில் காரைக்கால் நகரில் அமைந்துள்ள கோவிலாகும். இக்கோவில் நாயன்மார்களுள் ஒருவரான காரைக்கால் அம்மையாரை மூலவராகக்

கொண்டதாகும். இந்தக் கோவில் காரைக்கால் சோமநாதர் சிவாலயத்தினுள் காணப்படுகிறது.

காரைக்கால் அம்மையார் கோவிலின் முன்மண்டபத்தில் வண்ண ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. காரைக்கால் அம்மையாரின் சந்நிதியின் சுதே சிற்பங்களில் அவரின் வாழ்க்கை வரலாறு வடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோவிலின் பிரகாரத்தில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன.

காரைக்கால் காரைக்காலம்மையார் கோயில்

பெயர்

பெயர்: காரைக்கால்
காரைக்காலம்மையார் கோயில்

அமைவிடம்

ஊர்: காரைக்கால்

மாவட்டம்: காரைக்கால்

மாநிலம்: புதுச்சேரி

நாடு: இந்தியா

தலவரலாறு

காரைவனம் என்று அழைக்கப்பட்ட பகுதியாக தற்போதைய காரைக்கால் அமைந்திருந்தது. அங்குத் தனதத்தன் - தர்மவதி தம்பதியினர் வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்குப் புனிதவதி எனும் மகள் இருந்தாள். அவள் சிவபெருமானின் மீது அளவுகடந்த பக்தி கொண்டிருந்தாள். தனதத்தர் வணிகர் குலத்தலைவன் ஆதலால் புனிதவதிக்குத் திருமண வயது வந்ததும், பரமதத்தன் எனும் பெயருடைய வணிகருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார்.

புனிதவதியின் பக்தியைச் சோதிக்க இறைவன் திருவிளையாடல் நடத்தினார். ஒரு நாள் சிவபக்தர் மூலமாகச் சுவைமிகுந்த இரு மாங்கனிகள் பரமதத்தனுக்குக் கிடைத்தது. அதை வீட்டிற்குப் பணியாள் மூலம் கொடுத்து அனுப்பினான். புனிதவதி சைவ சமயத்தவள் என்பதால் அடியாருக்கு உணவிடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தாள். அன்றும் ஓர் அடியார் வீட்டிற்கு உணவருந்த வர, அவருக்கு மாங்கனிகளில் ஒன்றைப் படைத்தார். பரமதத்தனுக்கு இந்தச் சைவ மரபில் நாட்டம் இல்லையென்பதால், அவனிடம் அடியாருக்கு உணவிடுவதைப் பற்றிப் புனிதவதி தெரிவிப்பதில்லை.

பரமதத்தன் உணவருந்த வரும் போது, அவனுக்கு மீதமிருந்த மாங்கனியைப் படைத்தார். அதனுடைய

சுவையில் மயங்கிய பரமதத்தன் மற்றொரு கனியையும் தனக்கே வைக்கும்படி கூறினான். கணவனின் ஆசையை நிறைவேற்ற எண்ணிய புனிதவதி, சமையல் அறைக்குச் சென்று இறைவனை வேண்டி மாங்கனியொன்றைப் பெற்றாள். அதைக் கணவன் பரமதத்தனுக்குப் படைத்தார். முதலில் உண்ட கனியை விட தற்போது உண்ட கனி மேலும் சுவைமிக்கதை அறிந்து அதன் காரணத்தினை வினவினான். புனிதவதியும் இக்கனி இறைவன் தந்தது என்றாள். அவள் கூறியதைக் கேட்டு வியப்படைந்து தற்போதும் அது போல கனியை இறைவனிடமிருந்து பெற்று காட்டு என்றான். புனிதவதியும் இறைவனை வேண்டி கனியைப் பெற்றாள். அதைக் கண்டு புனிதவதி வணக்கத்திற்கு உரியவள் என்று பரமதத்தன் முடிவு செய்தான்.

அவளைப் பிரிந்து வேறிடம் சென்று வேறு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து இல்லறம் நடத்திக் குழந்தைப் பெற்றான். அப்பெண்ணிற்குப் புனிதவதி என்ற தன் முதல் மனைவியின் பெயரையே இட்டான். புனிதவதியைக் குடும்பத்தினருடன் சென்று காலில் விழுந்து வணங்கினான்.

புனிதவதி இனி இல்லற வாழ்வு வேண்டாம் எனத் தன்னுடைய உடலைப் பேயுருவமாக மாற்றி இறைவன் மீது பாடல்கள் பாடினார். கைலாயம் வருக என இறைவன் அழைத்தமையால் அவ்விடம் சென்றார். இறைவன் வசிக்கும் இடத்தில் காலால் நடந்து செல்ல கூடாதெனத் தலையால் நடந்து சென்றார். அதைக் கண்ட சிவபெருமான் "அம்மையே" என அழைத்தார்.

மாங்கனித் திருவிழா

மாங்கனித் திருவிழா (Mangani Festival) என்பது அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான காரைக்கால் அம்மையாரின் வாழ்வில் ஒரு மாங்கனி தொடர்பாக நிகழ்ந்த மறக்க முடியாத நிகழ்வினை இன்றளவும் நினைவு கூருமுகமாக, காரைக்காலிலுள்ள சுந்தரம்பாள் உடனாய ஸ்ரீகயிலாசநாத சுவாமி கோயில் சார்பில் நடத்தப்படும் திருவிழா ஆகும். காரைக்கால் அம்மையார் கோயில் மாங்கனித் திருவிழா ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆனி மாதம், பெளர்ணமி அன்று மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. மாங்கனித் திருவிழாவின் போது சுவாமி தேர் வீதி உலா வருகையில், பக்தர்கள் தங்கள் வேண்டுதலை நிறைவேற்றும் விதமாக, வீட்டு மாடிகளில் நிற்குகொண்டு இறைவன் மீது மாங்கனிகளை வாரி இறைத்து நேர்த்திக்கடன் செலுத்துவார்கள்.

புராண வரலாறு

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான காரைக்காலில் வாழ்ந்த சிவபக்தையான புனிதவதியின் வீட்டிற்கு வந்து மதிய வேளையில், சிவபெருமான், சிவனடியார் வேடத்தில் வந்து உண்பதற்கு அன்னம் வேண்டினார். புனிதவதியும் அன்னத்துடன், தன் கணவர் பரமதத்தன், ஏற்கனவே வாங்கி வைத்திருந்த இரண்டு மாங்கனிகளில் ஒன்றை சிவனடியாருக்கு படைத்தார்.

வீடு திரும்பிய புனிதவதியின் கணவர் பரமதத்தன், தான் வாங்கி வைத்திருந்த இரண்டு மாங்கனிகளில் ஒன்றை வாங்கி புசித்தார். மாங்கனி நன்கு இனிக்கவே, மீதியிருந்த ஒரு மாங்கனியையும் புசிக்க வேண்டி, தன் மனைவி புனிதவதியிடம், அதனையும் எடுத்து வரச்சொன்னார்.

இதனைக் கேட்ட புனிதவதி திகைத்து நின்று பின் இறைவனை மனதார வேண்டினார். இறைவனின் அருளால், புனிதவதியார் கையில் ஒரு மாங்கனி கிடைத்தது. அம்மாங்கனியைத் தன் கணவர் பரமதத்தனிடம் புசிக்கக் கொடுத்தார். இறைவன் அருளால் கிடைத்த மாங்கனியை சுவைத்த பரமதத்தனுக்கு, ஏற்கனவே உண்ட முதல் மாங்கனியை விட இது மிகமிக சுவையாக இருக்கவே, இம்மாங்கனி நான் ஏற்கனவே புசித்த மாங்கனியை விட அமைப்பும், சுவையும் மிகமிக மாறுபட்ட காரணத்தை வலியுறுத்தி கேட்க, புனிதவதியார் இறைவனின் திருவிளையாடலை எடுத்துரைத்தார்.

இதை நம்ப மறுத்த பரமதத்தன், மீண்டும் ஒரு மாங்களியை இறைவனிடமிருந்து வரவழைத்து தருமாறு கேட்க, புனிதவதியும் அவ்வாறே சிவபெருமானை மனதார நினைத்து வேண்டி, மீண்டும் ஒரு மாங்களியைப் பெற்றதை நேரில் கண்ட கணவன் பரமதத்தன் மனதில் பயம் கொண்டார். இறையருள் வாய்த்த புனிதவதியைக் கண்டு பயந்து, அவரை விட்டு விலகினார். கணவனே தன்னை ஒதுக்கிய பின்னர், தனக்கு இந்த மனித உடல் இனி எதற்கு என்று இறைவனை வேண்டி பேய் உடல் பெற்றார். பின் பேயுடலுடன் கையிலைக்குச் சென்று சிவபெருமானை சரணடைந்தார் என்பது புராண வரலாறு.[3]

விழா நிகழ்வு

விழாவின்போது பக்தர்கள் தம் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும்பொருட்டு மாங்களிகளை வீசும்போது விழாவிற்கு வந்திருந்தோர் அவற்றைப் பிடிக்கிறார்கள். பவளக்கால் சப்பரத்தில் சிவபெருமான் பிச்சாண்டவர் கோலத்தில் தம் கையில் மாம்பழத்துடன் உலா வந்து பக்தர்களுக்குத் தரிசனம் தந்து அவர்களின் அன்பை ஏற்றுக்கொள்வதாக பக்தர்களால் கருதப்படுகிறது.

எழுதியுள்ள நூல்கள்

காரைக்கால் அம்மையார் பதினோராம் திருமுறையுள்
இரண்டாவதாக இடம்பெற்றுள்ள பனுவல்களைப்
பாடியுள்ளார். பதினோராம் திருமுறையுள் நான்கு பனுவல்கள்
உள்ளன.

- திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் 1 – 11
படல்கள் (10 பாடல்கள் + 1 திருக்கடைக்காப்பு
பாடல்)
- திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் 2 – 11
படல்கள் (10 பாடல்கள் + 1 திருக்கடைக்காப்பு
பாடல்)
- திருவிரட்டை மணிமாலை – 20 பாடல்கள்
- அற்புதத் திருவந்தாதி – 101 பாடல்கள்

தேவார காலத்திற்கு முன்பே இசைத்தமிழால்
சிவபெருமானைப் பாடியவர் என்பதால் இசைத்தமிழின்
அன்னை என்று அறியப்படுகிறார். இவருடைய பதிக
முறையைப் பின்பற்றியே தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்
பாடப்பட்டன.

திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள்

காரைக்கால் அம்மையார் பாடிய இந்தப் பதிக முறையே முதன்
முதலாகப் பாடப்பெற்றதாகும். அதனால் இவை மூத்த
பதிகங்கள் என்றும், இறைவனை பதிக முறையில்
பாடியமையால் திருப்பதிகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
திருவாலங்காட்டில் இறைவன் ஆடியதைப் பாடியமையால்,
இவை அனைத்தும் சேர்த்து திருவாலங்காட்டு மூத்த
திருப்பதிகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அற்புதத் திருவந்தாதி

அற்புதத் திருவந்தாதி என்பது
சைவத்திருமுறைகளில் பதினோராம் திருமுறைத் தொகுதியில்

உள்ள ஒரு நூலாகும். இந்நூலே அந்தாதி முறையில் பாடப்பெற்ற முதல் நூலாகும். இந்நூலுக்கு ஆதி அந்தாதி என்ற பெயரும், திருவந்தாதி என்றும் அழைக்கப்பெற்றுள்ளது.

திருவிரட்டைமணிமாலை

திருவிரட்டைமணிமாலை என்பது இரட்டை மணிமாலையைச் சேர்ந்த நூலாகும். இந்நூலினைக் காரைக்கால் அம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி நூலுக்குப் பிறகு படைத்துள்ளார். இந்நூலில் சிவபெருமானின் சிறப்புகளைப் புகழ்ந்து காரைக்கால் அம்மையார் எழுதியுள்ளார்.

புதுச்சேரி மாநிலம் காரைக்காலில் அம்மையாரை மூலவராக் கொண்ட கோயில் அமைந்துள்ளது. இதனை **காரைக்கால் அம்மையார் கோயில்** என அழைக்கின்றனர். அம்மையார் புனிதவதியின் தோற்றத்துடன் இளமையோடு உள்ளார். அவருடைய சந்நிதியின் சுதைச் சிற்பங்களிலும், சுற்றுப் பிரகார ஓவியங்களிலும் காரைக்கால் அம்மையின் வாழ்க்கை வரலாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

திருவாலங்காட்டுப் பேயார்க்கும் அடியேன்!

நாஞ்சில் நாடன்

பெற்ற தாய்த்திருநாட்டில்
தாத்தா, மாமா, தாதா, தந்தை, அண்ணா, அம்மா
என்றழைக்கப்பட்ட தலைவர் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் ஓரோர் குணச்சித்திரம். தீவிரமாகத் தொல்லிலக்கியம் வாசிக்கத் தொடங்கிய பிறகு அம்மை என்ற சொல் எனக்கு நினைவுறுத்துவது காரைக்கால் அம்மையாரை. சர்வ நிச்சயமாக என்னைப் பெற்ற அம்மை சரசுவதிக்கு அடுத்தபடியாக.

அம்மா என்பதுவே
அம்மே, அம்ம, அம்மை, மா, மாம், மாயி, மையா. நாம் அம்மை

என்றெழுதினால் அரைவேக்காட்டுத் திறனாய்வாளர்கள் அது மலையாளம், வட்டார வழக்கு என்பார். அம்மா, அம்மே, அம்ம் என்பன அசைச் சொற்களுமாம். எல்லாச் சொல்லும் பொருளுடைத்தனவே என்றால் மெத்தப்படித்த கவிஞர்கள் அசைச் சொல்லுக்குப் பொருளுண்டா என்பார்கள்.

திருக்குறளில் அம்மா, அம்மே, அம்மை, அம்ம எனும் சொற்கள் எதுவும் இல்லை. ஈன்றாள் உண்டு, தாய் உண்டு. சங்க இலக்கியங்கள் பாட்டும் தொகையும் எனப் பதினெட்டில் அம்ம பல பாடல்களில் உண்டு. அம்மா, அம்மை, அம்மே எங்கும் இல்லை. ஈன்றவள், ஈன்றோள், தாயர், தாய்உண்டு. திருவாசகத்தில் அம்ம, அம்மா, அம்மை காணலாம். திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், “அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ, ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ” என்னும். நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் அம்மாவும் அம்மையும் பேசுகிறது. கம்பனிடம் கணக்கற்றுக் கிடைக்கும். எனவே அம்மையைப் பற்றியது இந்தக் கட்டுரை.

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரெண்டு என்பதறிவோம். பன்னிரு திருமுறைகள் என்பார். அவற்றுள் முதல் மூன்றும் ஞானசம்பந்தர் தேவாரம். அடுத்த மூன்றும் அப்பர் அல்லது திருநாவுக்கரசர் தேவாரம். ஏழாம் திருமுறை சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். எட்டாம் திருமுறை

மாணிக்கவாசகர். ஒன்பதாம் திருமுறை திருவிசைப்பாவும்
திருப்பல்லாண்டும். திருவிசைப்பா பாடியவர்
ஒன்பதின்மர். திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர்,
பூந்துருத்தி நம்பி காட நம்பி, கண்டரர்
சித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்த
நம்பி, சேதிராயர் என ஒன்பது பேர். திருப்பல்லாண்டு பாடியவர்
சேந்தனார்.

பத்தாம் திருமுறை திருமந்திரம், பாடியவர்
திருமூலர். பதினோராம் திருமுறையினுள் நாற்பத்தொன்று
நூல்கள் அடக்கம். பாடியவர்கள் பதினோரு
பேர். திருவாலவாயுடையார், காரைக்கால்
அம்மையார், ஐயடிகள் காடவர்கோன், சேரமான் பெருமாள்
நாயனார், நக்கீர தேவ நாயனார், கல்லாட தேவ
நாயனார், கபிலதேவ நாயனார், பரணதேவ
நாயனார், அதிராவடிகள், பட்டினத்துப்
பிள்ளையார், நம்பியாண்டர் நம்பி என்போர்.
பன்னிரண்டாம் திருமுறை திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும்
பெரியபுராணம். சேக்கிழார் அருளியது.

மேற்சொன்ன ஞானியர், தெய்வப்புவவர், அருளாளரில் நாம்
பேசப் புகுவது காரைக்கால் அம்மையார் குறித்து. இந்தக்
கட்டுரையை வாசிக்கத் துணிந்தவர்களுக்கு
காரைக்காலம்மையின் கதை தெரிந்திருக்கும். விரும்பினால்
கே.பி. சுந்தரரம்பாள் நடித்த காரைக்கால் அம்மையார்
திரைப்படம் பார்க்கலாம். எப்படியானாலும் நானிங்கே கதை
சொல்லப் போவதில்லை.

அம்மையார் தமிழுக்குத் தந்த கொடை திருவாலங்காட்டு மூத்த
திருப்பதிகம், மூத்த திருப்பதிகம், திரு இரட்டை
மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி என்ற நான்கு முதல்
இரண்டு அம்மை பேயுருவம் கொண்டபின் அருளியது. பிந்திய
இரண்டும் அம்மை கயிலை சென்று திரும்பி திருவாலங்காடு
வந்தபின் அருளியது. முந்திய இரண்டும் பதிகம்

அமைப்பு. பிந்திய இரண்டும் அந்தாதித் தொடையில்
அமைந்தது.

காரைக்கால் அம்மையார் சேக்கிழாரின் திருத்தொண்டர்
புராணத்தில் பாடப்பெற்ற அடியாருள் ஒருவர். அவரது
தெய்வத்தன்மை உணர்ந்த கணவன் அவரைத் துறந்து பக்தியுடன்
ஒழுக, இறைவனிடம் பேய்வடிவம் வேண்டிப்
பெற்றவர். அவரே தன்னைக் காரைக்கால் பேய் என்கிறார்.
ஏழாம் திருமுறை எனக் கொள்ளப்படும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
தேவாரத்தில் திருத்தொண்டத் தொகை என்றொரு
பகுதி. அறுபத்து மூன்று அடியார்களின் பெயரையும்
பட்டியலிடுகிறார் சுந்தரர். சுந்தரரின்
திருத்தொண்டத்தொகையை ஆதாரமாகக் கொண்டே பின்னர்
சேக்கிழார் பெரியபுராணம் பாடினார். சுந்தரர் அம்மையைக்
குறிப்பிடும்போது 'பேயார்க்கும் அடியேன்' என்பார். அம்மை
யே தம்மைப் பேய் என்று அவரது பாடல்களில் மூன்று
இடங்களில் சொல்கிறார்.

காரைக்கால் அம்மையாரின் காலம் கி.பி. 4-ம் நூற்றாண்டு
அல்லது 5-ம் நூற்றாண்டு என்கிறார்கள். திருஞான
சம்பந்தருக்கும் மூத்தவர். அம்மையாரின் பதிக
அமைப்பும், சொல்லாட்சிச் சிறப்பும் அவரது காலம்
தொன்மையானது என்று உரைக்கும். திருவாலங்காட்டுப்
பதிகத்தின் பதினோராவது பாடலில் - "காரைக்கால் பேய்
செப்பிய செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார் சிவகதி சேர்ந்து இன்பம்
எய்துவாரே!" என்பார். மூத்த திருப்பதிகத்தின் பதினோராவது
பாடலில் - "காரைக்கால் பேய் தன் பாடல் பத்தும் பாடி ஆடப்
பாவம் நாசமே!" என்பார்.

அம்மையாரின் பாடல்கள் மொத்தம் நூற்று நாற்பத்து
மூன்று. திருவெண்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் பதினோரு
பாடல்கள். இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த மூத்த திருப்பதிகம்
பதினோரு பாடல்கள். திரு இரட்டை மணிமாலை இருபது
பாடல்கள். அற்புதத் திருவந்தாதி நூற்றொரு பாடல்கள்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 'திருத்தொண்டத் தொகை' பதினோரு
பாடல்களில் சிவனடியார்களை அறிமுகப்படுத்தும் விதம் ஓசை

நயமும் பொருட்சிறப்பும் தமிழ்வளமும் கொண்டதாக இருக்கும்.

‘தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்’

எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் பதினொன்று. சுந்தரர் அடியார்களை அறிமுகம் செய்யும் விதம் தனிச்சிறப்புடையது.

**‘இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
‘மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன்
‘நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
‘பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்
‘நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
‘பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
‘முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
‘திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்’**

என்று பலவாறும் அடியார்களைப் பணிகிறார்.

காரைக்கால் அம்மையைக் குறிப்பிடும்போது, ‘பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்’ என்கிறார். பேயார் என்றது அம்மையை. பன்னிரண்டு சருக்கங்கள் கொண்ட, பெரியபுராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில், இருபத்து நான்காவது புராணம் காரைக்கால் அம்மையார் புராணம். சேக்கிழாரின் சொற்களில், ‘பொங்கிய பேரழகு மிகப் புனிதவதியார், தணிவில் பெருமனக் காதல் ததும்ப வரும் மொழி பயின்றார். விடையவர் பால் அல்கிய அன்புடன் அழகின் கொழுந்து எழுவது என வளர்வார்! புனிதவதியார் துறவறம் பூண்டு காரைக்காலம்மையார் ஆகிய கதை இங்கு நாம் பேசப்புகவில்லை. ‘மானுடம் இவர்தாம் அல்லர் நற்பெரும் தெய்வமாதல் நாணறிந்து அகன்ற பின்பு’ என்று கணவன் கூறியபின்பு, அம்மை, ‘மெய்யில் ஊனுடை வனப்பை எல்லாம் வணங்கு பேய் வடிவம் ஆனார்’. மேற்கோள் குறிக்குள் இருப்பவை சேக்கிழாரின் வரிகள்.

‘காலின் நடையினைத் தவிர்ந்து பார்மேல் தலையினால் நடந்து’ கயிலைசெல்கிறாள் அம்மை. சங்கரன் இருக்கும் வெள்ளிப்பனிமலையின் மேல் ஏறும்போது, இளம் திங்கள் கலையும் நெற்றிக்கண்ணும் உடைய உமையொரு பாகன் அன்பு பொங்கப் பார்க்கிறான். பாகத்தில் இருக்கிறாள் வில் போன்ற நெற்றியை உடைய இமயவல்லி. திருக்கண்களால் நோக்கிய இமயவல்லி அம்பிகை தன் திருவுள்ளத்தில் அதிசயித்து எம்பெருமானை நோக்கிக் கேட்கிறாள் – “தலையினால் நடந்து இங்கு ஏறும் எம்பெருமானோர் ஏற்பின் யாக்கை அன்பென்னே!” என்று. எம்பெருமான் மறுமொழியாகச் சேக்கிழார் பாடுகிறார்,

**“வரும் இவள் நம்மைப் பேணும் அம்மை காண், உமையே!
மற்று இப் பெருமை சேர் வடிவம் வேண்டிப் பெற்றனள்”**

என்று தான் வணங்கும் கயிலாய நாதனால், ‘அம்மை’ என்று விளிக்கப் பெற்றவள் பண்டு புனிதவதியாக இருந்த காரைக்கால் பேய்.

அங்கணன் ‘அம்மையே’ என்று அருள் செய, “அப்பா” என்று பங்கயச் செம்பொன் பாதம் பணிந்து வீழ்ந்து எழுந்தார். சங்குகளால் ஆன வெண் குழை அணிந்திருந்த சிவனார் எதிர்நோக்கி, “நம்மால் இங்கு வேண்டுவது என்ன?” என்கிறார்.

இறைஞ்சி நின்று அம்மை இயம்புகிறார் –

“பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்

**மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்து பாடி,
அறவா! நீ ஆடும்போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க”**

என்கிறார்.

**“குலவு தென்திசையில் என்றும்
நீடுவாழ் பழன மூதூர் நிலவிய ஆலங்காட்டில்
ஆடுமா நடமும் நீ கண்டு ஆனந்தஞ் சேர்ந்து எப்போதும்
பாடுவாய் நம்மை”**

என்கிறார் அப்பன். மேற்சொன்னவை சேக்கிழாரின் பாடல் வரிகள்.

அம்மை பாடியது 143 பாடல்கள். அவற்றின் சைவ சமயச் சிறப்பைப் பேச என்றுமே நான் ஆளில்லை. சைவத் திருமுறைகளில் வாசிப்பும் பயிற்சியும் இல்லை. மதப்பிரசங்கி ஆகும் மனநிலையும் தன்னாக்கமும் திரைகடல் ஓடித் திரவியம் தேடும் நாட்டமும் இல்லை. சைவ நெறிகளில் நின்று ஒழுகுகிறவனும் இல்லை. நெற்றியில் பட்டையும் கழுத்தில் உருத்திராட்சக் கொட்டையும் இல்லை. 'கைவல்ய நவநீதம்' என்ற நூலின் பெயர் மாத்திரமே அறிவேன். நாமிறந்து போனால் நாம் வாங்கியிருந்தால் அல்லவா சிவ தீட்சை இழக்க வேண்டும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இலக்கியச் சந்தையில் மதிப்பூட்டப்பட்ட மாத இதழ் ஒன்றில் யுவ இலக்கியவாதி ஒருவர் எழுதினார், நாஞ்சில் நாடன் முறையாக சைவ இலக்கியங்கள் கற்றுத் தேர்ந்த வம்சா வழியில் வந்தவர் என்று. எனக்கு உடுத்திருக்கும் நாலு முழ வேட்டியையும் உரிந்து போட்டுவிட்டு ஓடலாம் எனும் அளவுக்கு நகை பெருகியது. என்னைப் பெற்ற அப்பா ஐந்தாம் வகுப்பு தோற்ற ஓர்நேர் சம்சாரி. பாட்டம் பயிரிட்டு ஏழு பிள்ளைகளை வளர்த்தவர். அம்மா கல்யாணமாகி நாஞ்சில் நாட்டுக்கு வந்தபிறகு தமிழ் எழுத்துக் கூட்டி வாசிக்கப் பழகினார். ஆனால் நினைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் போலும்! நாம் ஏதோ மிராசுதார் - ஜமீன்தார் - பண்ணையார் பரம்பரை தலைமுறை தலைமுறையாக என்று. சைவத் திருமுறைகளை எழுத்தெண்ணிக் கற்றிருப்போம் என்று. கடவுளே! நாலணாவுக்கும் எட்டணாவுக்கும் எங்கப்பன் பட்டபாடு! வீட்டு வாசலில் பூடம் போட்டு அமர்ந்திருந்த புலைமாடனும் புலைமாடத்தியும் சாட்சி. எவனோ ஒருத்தன் எழுதுகிறான், எவனோ ஒருத்தன் வெளியிடவும் செய்கிறான், வெட்கமில்லாமல். எலி நீட்டினால் எத்தனை முழம் நீட்டும் என்பது எனக்கான தெளிவு. என்றாலும் அன்னா, அன்னா என்று காரைக்கால் அம்மை வரைக்கும் வந்து சேர்ந்தாயிற்று. சர்வ நிச்சயத்துடன்

சொல்வேன், சன்னஞ் சன்னமாக என்னைக் கொண்டுவந்து
சேர்த்தது சைவம் அல்ல, தமிழ். இரண்டும் ஒன்றுதானே என
உரைப்பாரும் உளர் என்பதறிவேன்!

காரைக்கால் அம்மை அருளிய திருவாலங்காட்டு மூத்த
திருப்பதிகத்தின் இறுதிப்பாடலான பதினொன்றாம் பாடலில்
சொல்கிறார், “காரைக்கால் பேய் செப்பிய செந்தமிழ் பத்தும்
வல்லார் சிவகதி சேர்ந்தின்பம் எய்துவாரே!” என்று. செப்பிய
என்றால் முறையாகப் பயின்ற, வாசித்த, சொன்ன எனப்
பொருள் கொளலாம். அவர் சைவ சமயத்தைச்
சேர்ந்தவர். அதனால், “அணங்கு காட்டில் அனல் கை ஏந்தி
ஆடும் அழகன்” என்று போற்றுகிறார். சிவத்தைப் பாடினாலும்
அவர் தமிழை மதக்கண் கொண்டு காண இயலாது. அணங்கு
என்பது அற்புதமான தமிழ்ச் சொல். திருவள்ளுவர் மூன்று
குறள்களில் ஆள்கிறார்.

**‘அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு’**

என்பது காமத்துப்பாலின் முதற்குறள். வனப்பு மிகுந்த இவள்
வான்மகளோ, மாமயிலோ? காதில் கனங்குழை பூண்ட அழகுக்
கன்னியோ? மயங்கும் என் நெஞ்சம் என்பது பொருள். அணங்கு
எனும் சொல்லுக்கு பதினைந்து பொருள் காணப்படுகிறது
பேரகராதியில். தெய்வம் என்றும், தெய்வமகள்
என்றும், தெய்வத்துக்கு ஒப்பான மாதர் என்றும், அழகு
என்றும், வடிவு என்றும், இவற்றுள் ஒன்று திருவள்ளுவர்
சொல்லும் பொருள். வெறியாட்டு என்று ஒரு பொருள். பேய்
என்றும் ஒரு பொருள். இவற்றில் ஒன்று காரைக்கால் அம்மை
கொள்ளும் பொருள்.

தத்தம் தெய்வங்களைப் பணிந்து
வணங்குபவரும், இறைமறுப்பு பேசுபவரும் அம்மையின்
தமிழை அலட்சியப்படுத்திவிட ஏலாது. தங்கள் சமய நூலன்றி
வேறு எதையும் வாசிப்பது அனுமதிக்கப்படாத மதத்தவரும்
கூட அம்மையின் தமிழை அறிந்து கொள்ளலாம். நாம் நன்றாக
நினைவில் கொள்ள வேண்டியது, அம்மையின் தமிழ் நான்காம்

அல்லது ஐந்தாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் என்பது. மேலும் அது ஐயாயிரம் சொற்களுக்குள் நின்று நவ கவிதை அம்மானை ஆடுவது போல் அல்ல. தமிழ்ச் சொற்களின் இனிமைச் சாற்றினை, சந்த வாசனையைப் பிழிந்து கொட்டிவிட்டு, சொற்சக்கையைத் தின்னத் தருவதும் அல்ல. அணங்கு எனும் ஒரு சொல் சான்றுரைக்கும் அம்மையின் தமிழ்ச் செழுமைக்கு. அணங்காடுதல் என்றால் கோமரம் வந்து, ஆராசனை வந்து சாமியாடுதல். **To dance under the influence of a deity.** தெய்வம் ஆவேசித்து ஆடுதல். பேயாடுதலும் ஆகும். அணங்காடுதல் எனும் சொல் நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்தில், திருவாய்மொழி பாடிய நம்மாழ்வார் ஆள்கிறார். அணங்கு எனும் சொல்லைப் பேய் எனும் பொருளில் பெரும்பாணாற்றுப்படை பயன்படுத்துகிறது. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகத்தில் அம்மை ஏழு சுரங்களையும் அன்று புழக்கத்தில் இருந்த இசைக்கருவிகளையும் நிரல்படப் பாடுகிறார்.

‘துத்தம்	கைக்கிள்ளை	விளரி	தாரம்
உழை	இளி	ஓசை	பண்
சச்சரி	கொக்கரி	தக்கை	கெழுமப்பாடிச்
			யோடு
தகுணி	தந்துந்தபி	தாளம்	வீணை
மத்தளம்	கரடிகை	வன்கை	மென்தோல்
தமருகம்	குடமுழா	மொந்தை	வாசித்து
அத்தனை	விரவினோடு	ஆடும்	எங்கள்

அப்பன் இடம் திருவாலங் காடே!’

என்று. சப்த சுரங்கள் என இன்று அறியப்படும் ஏழு இசைச்சுரங்கள் என்று அம்மை குறிப்பிடுவது - துத்தம், கைக்கிள்ளை, விளரி, தாரம், உழை, இளி, ஓசை. இந்த சுரங்களுடன் பண் கெழுமப் பாடுகிறார்கள். வாத்தியங்களாவன சச்சரி, கொக்கரி, தக்கை, தகுணி, தந்துந்தபி, தாளம், வீணை, மத்தளம், கரடிகை, வன்கை, மென்தோல், தமருகம், குடமுழவு, மொந்தை என்பனவற்றைப் பேசுகிறார். சுரத்துடனும், பண்ணுடனும், தாளங்களுடனும் அத்தனை இசைக் கருவிகளும் இசைக்க ஆடும் எங்கள் அப்பன் இருக்கும் இடம் திருவாலங்காடே என்பது பாடலின் பொருள்.

நாம் மேற்கோள் காட்டிய பாடலின் சுரங்கள், பண்கள், வாத்தியங்கள் பற்றி ஐயமிருப்போர் இசையறிஞர் நா. மம்மது அவர்களை அணுகலாம். அல்லது அவரது, 'தமிழிசைப் பேரகராதி', 2010-ம் ஆண்டு வெளியானது, வாங்கிப் பயிலலாம். A 4 அளவில் 475 பக்கங்களில் அமைந்த அற்புதமான சொற்களஞ்சியம் அது. எடுத்துக்காட்டுக்காக, அம்மை பாடலில் பயன்படுத்தப்பட்ட கொக்கரி எனும் சொல்லுக்கான தமிழிசைப் பேரகராதியின் பதிவைக் கீழே தருகிறேன்.

கொக்கரி : கொக்கரை, கொருக்கலி.

காணிக்காரர்களால் இறைச்சடங்கில்

இசைக்கப்படும், விட்டிசைக்கும் இசைக்கருவி.

'விட்டிசைப்பா கொக்கரை' - தேவாரம்

'கொக்கரையோடு பாடல் உடையான்' - தேவாரம்

'குடமுழுவம் கொக்கரை வீணை குழல் யாழ்' - ஆதிஉலா

'தாளமலி கொக்கரை' - தேவாரம்

'கொக்கரையுடையான் குடமூக்கிலே' - தேவாரம்

'உருள் வாய்க் கொக்கரை உம்பர்நாட்டு ஒலிக்க' - கல்லாடம்

கொக்கரை : கொக்கரி

பேரகராதியில் தேடினால் கொக்கரி எனும் சொல்லுக்கு **Shouting, vaunting**, கர்ச்சனை என்று பொருள் இருக்கிறது. மேற்கோள் திருப்புகழின் பாடல் வரி, '**குருதி குடி காளி கொக்கரி செய்**' என்பது. கொக்கரித்தான் என்று புழங்குகிறோம் இன்றும். **To shout in triumph**, ஆரவாரித்தல் என்று பொருள். கொக்கரை எனில் **A kind of musical instrument**, வாத்திய வகை என்கிறது பேரகராதி.

நாம் மேற்கோள் காட்டிய காரைக்காலம்மையின் பாடலின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் விளக்கம் எழுதினால் அதுவே தனி நூலாகிவிடும். அம்மை குறிப்பிடும் குடமுழா என்ற குடமுழவு எனும் தோல் இசைக்கருவியைக் காணவேண்டுமானால் யாழ்ப்பாணம் அருங்காட்சியகம்

போகவேண்டும். நல்லவேளை போரில் எரிக்கப்படவில்லை மாபாவிகளாலும் மாபாவிகளுக்கு அடப்பம்

தாங்கியவர்களாலும். அம்மை குறிப்பிடும் தக்கை எனும் கருவியை வாசித்துக் கொங்கு நாட்டில் ஒரு புலவர் 'தக்கை இராமாயணம்' பாடி இருக்கிறார். இன்று அது பதிப்பில் இல்லை. தமருகம் என்பது சிவன்கை வாத்தியம். அவை கிடக்கட்டும், நமக்கின்று

உடுக்கு, எடக்கா, செண்டை, மகுடம், உருமி, முரசு, பறை, தப்பு தெரியுமா? யாவற்றுக்குமாக **Drum** எனும் ஒற்றைச் சொல் போதும் தானே! ஒருவேளை இசைக்கச்சேரிகளில் வாசிக்கப் பெறும் தவில், மிருதங்கம், கஞ்சிரா, தபலா, டோலக், கடம் தெரிந்திருக்கலாம்.

செயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப்பரணியில் பாடிய போர்க்களக் காட்சிகளுக்குத் தடம் போட்டவர் காரைக்கால் அம்மையார்தானோ என்று தோன்றும்படியாகப் பாடல்கள் உண்டு மூத்த திருப்பதிகத்தில். இந்தப்பதிகத்தில் அம்மை குறித்துச் செல்லும் சுடுகாட்டுத் தாவரங்கள் எட்டி, இலவம், ஈகை, சூலை, காரை, முள்ளி, முளரி, கள்ளி, தா ளிப்பனை, வேய் முதலியன. பறவைகள், விலங்குகளோ எனில் நரி, ஆந்தை, சிறுகூகை, ஊமன், ஓரி, உழைமான், கடுவன், அரவ ம் என்பன. இவை யாவுமே பதினோரு பாடல்களில். அதற்காக இந்தத் தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள் தென்படும் இடம் யாவும் சுடுகாடு எனக் கொள்ள வேண்டா!

பெரியபுராணத்துக்கு உரை எழுதிய சிவக்கவிமணி **C.K.S.** முதலியார் அவர்களின் நூல்களில் ஒன்று 'சேக்கிழார் செம்மணித் திரள்' 1960-ல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் **Pearls of Shakespeare** எனும் நூல் போன்று சேக்கிழாரின் முத்துக்களில் இருந்து தேர்ந்தவற்றால் கோர்க்கப் பெற்றது. அதில் ஒரு தகவல், சேக்கிழார் பாடிய நாயன்மார் அறுபத்து மூவரில் மூன்று நாயன்மார் பெண்கள். காரைக்கால் அம்மையார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தாயரான இசைஞானியார், மங்கையர்க்கரசியார் என்பவர்கள். இன்னொரு தகவல் தாயுமிலி தந்தையுமிலி ஆகிய இறைவனாலேயே 'அம்மையே' என்று விளிக்கப்பட்ட காரைக்கால் அம்மையார் தலையால் நடந்த இடம் திருவாலங்காடு என்பதால், திருவாலங்காட்டைக் காலால்

மிதிக்கக் கூசி, ஞானசம்பந்தர் அந்நகருக்குப் புறம்பே தங்கினார் என்பது.

மறுபடியும் மூத்த திருப்பதிகத்துக்குத் திரும்பினால், சிவனார் ஆடுவதைச் சொல்லும் அம்மையின் வடிவான அடிகள் தமிழ் சிறப்பும் செழுமையும் கொண்டவை.

‘அணங்கு காட்டில் அனல் கையேந்தி அழகன் ஆடுமே!’
‘பித்த வேடம் கொண்டு நட்டம் பெருமான் ஆடுமே!’
‘கூளிக் கணங்கள் குழலோடு இயம்பக் குழகன் ஆடுமே!’
‘மாயன் ஆட மலையான் மகளும் மருண்டு நோக்குமே!’
‘வெண்துடியும் பறையும் இறங்கப் பரமன் ஆடுமே!’
‘மிண்டி மிளிர்ந்த சடைகள் தாழ விமலன் ஆடுமே!’

என்பன சில. அணங்கு – பேய், நட்டம் – நடம், நாட்டியம். கூளிக்கணங்கள் – கூளிப் பேய்கள், குழகன் – விரிந்து தாழ்ந்த சடைமுடியான், மலையான் மகள் – உமை, மருண்டு – திகைத்து, வெண்துடி – துடி எனப்படும் தோல் வாத்தியம், கறங்க – சுழல, மிண்டி – அடர்ந்து, மிளிர்ந்த – ஒளிவீசிய.

அம்மையின் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் பதினோரு பாடல்கள் என்றால், மூத்த திருப்பதிகமும் பதினோரு பாடல்கள் என்றால், திரு இரட்டை மணிமாலை இருபது பாடல்கள். திறத்தால் வேறுபட்ட மணியும் பவளமும் கோத்து அமைக்கப்படுவது போல, வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையும் அந்தாதித் தொடரில் அமைக்கப் பெறுவது இரட்டை மணிமாலையின் இலக்கணம் ஆகும்.

கட்டளைக் கலித்துறை என்றால் என்ன என்ற அறிந்து கொள்ள சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை (1832-1901), எழுதிய கட்டளைக் கலித்துறை என்னும் நூலுண்டு. முதற்பதிப்பு 1872. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழிலக்கியத்துறை பேராசிரியர் முன்கையெடுப்பில் பாரதி புத்தகாலயம் மூலமாக 2014-ம் ஆண்டில் ஒரு பதிப்பு வந்துள்ளது. கட்டளைக் கலித்துறை பற்றி அறிய விரும்புவோர் அந்த நூலை வாசிக்கலாம்.

நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, குறளடி
 வெண்பா, சிந்தடி வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா, கலி
 வெண்பா பற்றியெல்லாம் அறிய விரும்புவோர் வெண்பா
 இலக்கணம் அறிந்தவரை அணுகலாம். நவ கவிதை எழுதுவோர்
 இலக்கணத்தை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யப்
 போகிறார்கள்?

“வெண்பா அகவல் கலி வஞ்சி யென்னும் நாற்பாவினுள்
 ஒன்றாகிய கலிப்பாவுக்கு இனமாய் வரும் கலித்துறை விருத்தக்
 கலித்துறை எனவும் கட்டளைக் கலித்துறை எனவும்
 இருவகைப்படும்” என்கிறார் சி.வை.தா. அம்மையின்
 திருவிரட்டை மணிமாலை, கட்டளைக் கலித்துறையில்
 தொடங்கி அடுத்தது வெண்பா எனும் அமைப்பில், அந்தாதித்
 தொடரில் பாடப் பெற்றுள்ளது.
 திரு இரட்டை மணிமாலையில் ஒரு பாடல் -

“உத்தமராய் வாழ்வார் உலந்தக்கால் உற்றார்கள்
 செத்தமரம் அடுக்கித் தீயாமுன் - உத்தமனாம்
 நீளாழி நஞ்சுண்ட நெய்யாடி தன்திறமே
 கேளாழி நெஞ்சே கிளர்ந்து”

என்பது. பாடலின் பொருள் - உத்தமராய் வாழ்ந்தவர் கூட
 உலர்ந்து விழுந்து இறந்தால், உற்றார்கள் கூடிப் பட்டமரம்
 அடுக்கித் தீயிட்டுக் கொளுத்திச் சாம்பலாக்குமுன் கடல்போல்
 ஆழமுள்ள நெஞ்சத்தவரே கேளுங்கள்! நெடிய ஆழ்கடலின்
 விடம் வாரியுண்ட நெய்யாடி, கங்கையும் கொன்றையும்
 இளமதியும் பொங்கரவும் பூண்டவனின் திறம் பாடக்
 கேட்பீராக!

பிற்றை நாளில் திருமூலர் பாடுவதும் அதுவேதான். ‘பேரினை
 நீக்கிப் பிணம் என்று பேரிட்டு, ஊரினைக் கூட்டி ஒலிக்க
 அழுதிட்டு, சூரையம் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு,
 நீரினில் மூழ்கி நினைப்பு ஒழிந்தார்களே!’ என்பார்.

காரைக்கால் அம்மையாரின் அற்புதத் திருவந்தாதியின்
 நூற்றொரு வெண்பாக்களும் தமிழ்ப் பாக்கடல்.

**‘பிறந்து மொழி பயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்து நின் சேவடியே சேர்ந்தேன்’**

என்று தொடங்குகிறார் அந்தாதியை. இங்கு காதல் எனும் சொல்
சினிமாக்கள், நவ யுவர்கள் சொல்லும் **Love you** என்பதல்ல
பொருள். அன்பின் மிகுதி என்று பொருள். ‘காதலாகிக் கசிந்து
கண்ணீர் மல்கி’ என்று தேவாரமும், ‘காதல் செய்யும் அடியார்
மனம் இன்று களித்திடும்’ என்று திருவாசகமும் பேசும்
காதல். ‘தீராக் காதலன் ஆகும்’ என்று குகனை இராமனும், ‘நின்
காதல் திருமகன்’ என்று கோசலையிடம் பரதனைக் குறித்து
இராமனும் மொழியும் காதல். பாடலைத் தொடர்ந்து -

**“ நிறந்திகழும்
மெஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர்”**

என்று பாடலை முடிக்கிறார். விடமுண்ட கண்டத்து வானோர்
தலைவனே! எமது இடர் என்று தீர்க்கப் போகிறாய் என்பது
பொருள்.

அற்புதத் திருவந்தாதியின் ஏழாவது பாடலில்,

**“யானே தவமுடையேன்! என் நெஞ்சே நன்னெஞ்சம்
யானே பிறப்பறுப்பான் எண்ணினேன்”**

என்கிறாள் அம்மை. நாலாம் நூற்றாண்டுத் தமிழில் ஒரு
சொல்லுக்கும் பொருள் சொல்ல வேண்டாம். இருபத்தோராவது
பாடலில் எல்லாமும் எல்லாமும் என்கிறார்.

**“அவனே இருசுடர் தீ ஆகாயம் ஆவான்
அவனே புவி புனல் காற்று ஆவான்”**

என்பது பாடலின் இரு வரிகள். சொல் பிரித்து எழுதி
இருக்கிறேன், அவ்வளவே! பொருள் சொல்ல வேண்டுமா?
இறைவனாகிய அவனே சந்திர சூரியராகிய இருசுடர். அவனே

தீ, விசம்பு, புவி, புனல், காற்று எனும் ஐம்பெரும்
பூதங்கள். இங்கு அவன் என்பவன் தென்னாடுடைய சிவன்
மட்டுமா? பிறவா நெறிப் பெற்றியான் மட்டுமா? பிறப்பறுக்கும்
பிஞ்ஞகன் மட்டுமா?

அம்மை சிவனைப் பாடினாலும் சிவன் என்பது
பெயர், அடையாளம் மட்டுமே! எந்த சமய நூலையும் அந்த
மொழியின் உன்னத இலக்கியமாகவும் படைப்பதே ஞானியர்
தொழில்.

“அறிவானும் தானே! அறிவிப்பான் தானே!
அறிவாய் அறிகின்றான் தானே”

என்பார் மற்றொரு பாடலில். சொல்லிச் செல்லலாம் நிறைய!
கவிதை என்பது ஞானத்துக்கும், ஞானம் என்பது
இறைவனுக்கும் அண்மையில் இருப்பது என நம்புபவன்
நான். எம்மொழியின் கவிஞருக்கும் ஞானியருக்கும் பொருந்தும்
அது. அவரவர் சமயத்துக்கு ஏற்றாற்போல அவரவர்
இறைவன். இதில் வழக்கு எங்கே வருகிறது?

“பிறையும் புனலும் அனல் அரவும் சூடும்
இறைவர் எமக்கு இரங்காரேனும் - கறைமிடற்ற
எந்தையார்க்கு ஆட்பட்டோம் என்றிருக்குமே!
எந்தையா உள்ளம் இது!”

என்று கேட்கிறார் ஒரு வெண்பாவில். பிள்ளை மதியும், கங்கைப்
புனலும், அனல் உமிழும் அரவமும் சூடிய இறைவன் எமக்கு
இரங்காவிடினும் எமதுள்ளம் கண்டத்தில் விடம் கறையாகத்
தங்கி இருக்கும் எந்தைக்கு ஆட்பட்டோம் என்றே
இருக்கும். என்ன உள்ளம் ஐயா இது? இது அம்மையின் கேள்வி.
இறைத் தத்துவத்தை எளிமையாகப் பேசுகிறார் ஒரு பாடலில்.

“பிரானவனை நோக்கும் பெருநெறியே பேணிப்
பிரானவன்றன் பேரருளே வேண்டிப் - பிரானவனை
எங்குற்றான் என்பீர்கள்? என் போல்வார் சிந்தையினும்
இங்குற்றான் காண்பார்க்கு எளிது”

என்பது ஒரு வெண்பாவின் முழுவடிவம், அம்மையின் அற்புதத் திருவந்தாதியில்.

எம்பிரானைக் காட்டுகின்ற பெருநெறி
பேணுகிறவர்கள், எம்பெருமான் அவனின் பேரருளை
வேண்டுகிறவர்கள், எம்பிரான் அவனை எங்குளான்
என்பீர்கள்! அவன் வேறெங்கும் இல்லை. என்போன்ற எளிய
மனிதர்களின் சிந்தையினுள் இங்கு இருக்கின்றான்
காண்பவர்க்கு எளியதாக! இது பாடலின் பொருள். ஆயிரத்து
ஐநூறு ஆண்டுகள் பழகிய தமிழ். சிலிர்ப்பாக
இருக்கிறது. அதனையே எளிமையாகக் கவிமணி தேசிக
விநாயகம்பிள்ளை பாடுவார் :

“உள்ளத்தில் உள்ளானடி அதை நீ உணர வேண்டுமடி
உள்ளத்தில் காண்பாய் எனில் கோயில் உள்ளேயும்
காண்பாயடி!”

என்று கவிமணி பாடலுக்குப் பொருள் வேண்டாம் அல்லவா!
அறுபத்து ஒன்றாம் அற்புதத் திருவந்தாதியில் பாடலில் அம்மை
கேட்கிறாள் –

“அன்றும் திருவுருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றும் திருவுருவம் காண்கிலேன் – என்றும் தான்
எவ்வுருவோன் நும்பிரான் என்பார்கட்கு என்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்னுருவம் ஏது?”

என்று உரையென ஏதும் வேண்டாம். அத்தனை
எளிமை. அணுகாதது நம் பலவீனமே அன்றிப் பாடலின் கடுமை
அன்று. அப்படியே உரைநடையில் பாடலை எழுதலாம்
உரையாக. ‘அன்றும் உன் திருவுருவம் காணாமல் உனக்கு
ஆட்பட்டேன். இன்றும் உன் திருவுருவம்
கண்டேனில்லை. என்றும் என்னிடம் கேட்கிறார்கள், உன்
பிரானின் உருவம் எவ்வுருவம் என்று. அப்படிச் கேட்பவர்க்கு
என்னவென உரைப்பேன்? எவ்வுருவம் உன்னுருவம் என்று?’

அப்படிப் பாடும் அம்மையேதான் நான்கு பாடல்கள் தாண்டிப் பாடுகிறார் -

“காலையே போன்று இலங்கும் மேனி! கடும்பகலின் வேலையே போன்ற இலங்கும் வெண்ணீறு - மாலையின் தாங்குருவே போன்றும் சடைக்கற்றை மற்றவர்க்கு வீங்கு இருளே போலும் மிடறு!”

என்று. இலங்கும் - ஒளிரும். வேலை - கடல். சடைக்கற்றை - கற்றையான வார்குழல் சடை. மிடறு - கழுத்து, தொண்டை. பாடலின் பொருள் தெரிய வேறென்ன மிச்சம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் -

காலைபோல் பிரகாசமாக ஒளிரும் திருமேனி. நண்பகலின் கடல்போல் துலங்கும் வெண்ணீறு. மாலையில் தங்கும் இருளே போல் சடைக்கற்றையான தலைமயிர். அவனை நம்பாதவர்க்குத் தோன்றும் இருளே போன்று அவனது நஞ்சுண்ட கண்டம். இது சைவ நெறியாளர் எவரின் உரையல்ல. ஐந்தாம் வகுப்பில் தோற்றதொரு சாமான்யனின் மகனின் உரை.

‘மற்றவர்க்கு வீங்கு இருளே போலும் மிடறு’ என்கிறார் அம்மை. திருநீலகண்டன், விடமுண்ட கண்டன், நஞ்சுண்ட கண்டன், கறை மிடற்றன் என்று குறிக்கும் சைவத் திருமுறைகள், சிவனின் கழுத்தில் தங்கிநின்ற பாற்கடலில் அமுதம் தோன்றுவதற்கு முன்பு வந்த ஆலகால விடத்தை வாரி உண்டவனின் அடையாளம் அது. அந்த நீல நிறத்திலான கண்டம் மற்றவர்க்கு, பிற சமயத்தவர்க்கு, அல்லது சிவநெறிப்படாதவர்க்கு, வீங்கிக் கிடக்கும் இருள் எனத் தோன்றுமாம்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குக் கம்பன் பாடல் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. பால காண்டத்தில் உலாவியற் படலம். இராமனைக் கண்டு மகிழ் மிதிலை நகரத்து மக்கள் வந்து கூடி மொய்க்கும்போது, இராமனின் மேனி அழகை எங்ஙனம் அனுபவித்தனர் என்பதைக் கம்பன் பேசும் இடம். யாவர்க்கும்

அறிமுகமான பாடல்தான். இந்தப் பாடலின் நீர்த்து மலிந்த வடிவம் தமிழ் சினிமாவிலும் ஆட்சி செய்தது. இனி, பாடல் :

‘தோள் கண்டார், தோளே கண்டார்,
தொடுகழல் கமலம் அன்ன
தாள் கண்டார், தாளே கண்டார்;
தடக்கை கண்டாரும், அஃதே;
வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே,
வடிவினை முடியக் கண்டார்? –
ஊழ் கொண்ட சமயத்து அன்னான்
உருவு கண்டாரை ஒத்தார்’

இது முழுப்பாடல். இந்தப் பாடலில் ‘ஊழ் கொண்ட சமயத்து அன்னான் உருவு கண்டாரை ஒத்தார்’ எனும் ஈற்றடியினை, அம்மையாரின் ‘மற்றவர்க்கு வீங்கு இருளே போலும் மிடறு’ என்பதுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது. ‘தமக்குத்தாமே ஒவ்வொரு முறையினைக் கொண்ட சமயங்கள், பிற சமயங்கள் கூறும் இறை வடிவங்களை நோக்காது, தம் வடிவங்களையே நோக்கியவாறு இருப்பதைப் போல’ என்று கம்பனின் வரிக்குப் பொருள் கூறினார்கள், கோவை கம்பன் கழகத்துப் பதிப்பின் உரையாசிரியர்கள். ஒப்பு நோக்கி, உரையெழுதும்போது அவர்கள் எடுத்துக்காட்டாக நம்மாழ்வாரின் திருவிருத்தப் பாசரம் ஒன்றையும் தந்துள்ளனர்.

‘வணங்கும் துறைகள் பலப்பலவாக்கி மதிவிகற்பால்
பிணங்கும் சமயம் பலப்பலவாக்கி அவையவைதோறும்
அணங்கும் பலப்பல ஆக்கிநின் மூர்த்தி பரப்பி வைத்தாய்’

என்பன பாடல் வரிகளில் மூன்று.

மற்றவரைப் பேசிய அம்மை, சார்ந்தார்க்குப் பொற்கொழுந்தே என ஏத்துகிறார். அரனின் உருவை வியக்கிறார் மற்றொரு பாடலில்.

“இருளின் உரு என்கோ? மாமேகம் என்கோ?
மருளின் மணி நீலம் என்கோ?”

என்று இதே அடிகளை அப்படியே கார்வண்ணனைக் குறித்தும்
ஆளலாம்.

அம்மையை எண்ணும்போதெல்லாம் நெஞ்சில் மணக்கும்
பாடல் ஒன்று.

“அழலாட அங்கை சிவந்ததோ! அங்கை
அழகால் அழல் சிவந்தவாறோ! - கழலாட
பேயோடு கானில் பிறங்க அனலேந்தித்
தீயாடுவாய் இதனைச் செப்பு”

என்பதந்தப் பாடல்.

காலில் அணிந்திருக்கும் கழல்கள் ஆடும்படியாக, பேய்கள்
ஆடும் கானகத்தில் எரிக்கும் அனல் கைகளில் ஏந்தித் தீயாடும்
கார் உருவக் கண்டத்துக் கண்டுதலே! எனக்கு நீ இதனைச்
சொல்வாயாக! தீயைக் கையில் ஏந்தி ஆடுவதால் உனது அழகிய
கை சிவந்து காணப்படுகிறதா? அல்லால் உனது உள்ளங்கையின்
சிவப்பால் அழல் - கனல் - தீ - நெருப்பு - தழல் - சிவந்து
தோன்றுகிறதா?

இஃதோர் சைவநெறிச் சமயக் குரவரின் பாடலாக
இருக்கலாம். ஆனால் எமக்கோர் உன்னதத் தமிழ்ப்பாடல்
இது. எவர் குடும்பத்துச் சொத்துமல்ல. தமிழ்ச் சொத்து.

ஐவாய் நாகம் பூண்டவன் எதற்கு ஆடுகிறான் இந்த நடம்?
செப்புப் போன்ற இளமுலையாள் உமையாள் காணவோ?
அல்லது ஊழித் தீப்படும் காட்டின் பேய்க்கணங்கள் அவைதாம்
காணவோ? - என்பாள் அம்மை!

“என்னை உடையானும் ஏகமாய் நின்றானும்
தன்னை அறியாத தன்மையனும்”

என்பான் எம்மதத்தவரின் இறையின் கூறுகள்தாமே! ஆனால்
காரைக்கால் அம்மை நமக்குக் காட்டும் இறை இது! தமிழ் இது!

“தீயினுள் தெறல் நீ; பூவினுள் நாற்றம் நீ;
கல்லினுள் மணியும் நீ; சொல்லினுள் வாய்மை நீ;
அறந்தினுள் அன்பு நீ; மறத்தினுள் மைந்து நீ”

என்று கடுவன் இளவெயினனார் பரிபாடலில் பேசும்
இறைத்தன்மையில் மனம் சென்று நிலை கொள்கிறது.

பெரியபுராணமும் கற்சிற்பமும் (காரைக்கால் அம்மையார்)

கி.ஸ்ரீதரன்

<http://www.varalaaru.com/design/article.aspx?ArticleID=1474>

சைவசமய வரலாற்றில் காரைக்கால் அம்மையார் வரலாறு சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகிறது.

புனிதவதியார் என்ற இயற்பெயர் பெற்ற அம்மையார் பரமதத்தனை மணந்து வாழ்ந்தபொழுது, இறைவனிடமிருந்து பெற்ற மாங்கனி அவர்களின் வாழ்க்கையில் பெரிய மாற்றத்தையே ஏற்படுத்திவிட்டது. பரமதத்தன் புனிதவதியாரைத் தெய்வ அம்சமாகவே கருதினான். எனவே, புனிதவதியார் இல்லற வாழ்வினைத் துறக்க, பேய் வடிவினைத் தனக்குத் தருதல் வேண்டும் என இறைவனிடம் வேண்டினார்.

இறைவன் அருளால் 'அற்புதத் திருவந்தாதி', 'திருவிரட்டை மணிமாலை' என்ற இரண்டு பதிகங்களை அளித்தருளினார். இறைவனைக் கண்டு வணங்கிப் போற்றக் கைலாயம் சென்றார். புனிதமான கைலாயமலையைக் காலால் மிதித்து நடக்கக் கூடாது என எண்ணித் தலையால் நடந்து சென்றார். காரைக்கால் அம்மையாரின் இறைபக்தியைக் கண்ட இறைவன் "அம்மையே" என அழைத்துப் போற்றியதைப் பெரியபுராணம் கூறுகிறது.

"வரும் இவள் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண் உமையே மற்றிப் பெருமைசேர் வடிவம் வேண்டிப் பெற்றனள் என்று பின்றை

அருகு வந்தணைய நோக்கி அம்மையே என்னும் செம்மை
ஒருமொழி உலகம் எல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார்"

(-பாடல் 1774)

மகிழ்ந்த இறைவனிடம் நீ ஆடும்பொழுது உனது திருவடியின்கீழ்
இருக்கும் பேறு வேண்டும் என வேண்டிப் பெற்றார். மேலும், 'ரத்னசபை'
என அழைக்கப்படும் திருவாலங்காட்டில் ஆடும் ஊர்த்துவ நடனத்தைக்
கண்டு பாடியவண்ணம் இரு என இறைவனால் அருள்பெற்றார்.
திருவாலங்காடு திருத்தலத்திற்கும் தலையால் நடந்துபோய் "மூத்த
திருப்பதிகத்தையும்" பாடி அருளினார்.

இறைவன் ஆடவல்லானாகக் காட்சிதரும் சிற்பங்களில் இறைவன்
காலடியின்கீழ் எலும்பு உருவம் கொண்டு காரைக்கால் அம்மையார்
தாளம் இடுவதைக் காணலாம். அம்மையாரைச் செப்புத் திருமேனிகளிலும்
காணலாம். கங்கைகொண்ட சோழபுரம், திருவாலங்காடு, மதுரை போன்ற
பல திருக்கோயில் சிற்பங்களில் காரைக்கால் அம்மையாரைக் கண்டு
வணங்கலாம்.

அவரது வரலாற்றில் கயிலை மலையில் காலால் மிதிக்காமல் தலையால்
நடந்து சென்றதாகப் பெரியபுராணம் கூறுகிறது.

"கைலை வெற்பின் பாங்கணைந் தாங்குகாலின்

நடையினைத் தவிர்ந்து பார்மேல் தலையினால் நடந்து சென்றார்"

(பாடல் 1771)

பெரியபுராண வரலாற்றைத் தொடர் சிற்ப வடிவங்களாகக் கூறும்
தாராசுரம் ஐராவதீசுவரர் கோயிலில் யானை - மான் - பாம்பு - புலிகள்
நடுவே அம்மை பேய் வடிவம் கொண்டு தலையால் நடந்து செல்வது
போன்று சிற்பம் காணப்படுகிறது.

இதேபோன்று காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்து செல்வது

போன்ற சிற்பத்தை அண்மையில் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் காண வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சிற்பப்பூங்காவில் உள்ள சிற்பம் ஒன்றில் சிவபெருமானும் உமையும் அமர்ந்திருக்க, எதிரே தலையால் நடந்துவரும் பெண் உருவைக் காணலாம்.

அம்மையார் திருவாலங்காடு திருத்தலம் வரும் பொழுதும் தலையால் நடந்து வந்ததாகப் பெரியபுராணம் குறிக்கிறது.

"செப்பரும் பெருமை அன்பால் திகழ் திருவாலங்காடாம்
நற்பதி தலையினாலே நடந்து புக்கடைந்தார் அன்றே"

(பாடல் 1778)

அருங்காட்சியகச் சிற்பம் வேலூர் மாவட்டம் காவேரிப்பாக்கத்தில் கிடைத்ததாகக் குறிப்பு கூறுகிறது. கோயிலின் விமானத்தில் கபோதவரியில் அமைந்திருந்த சிற்பமாக விளங்குகிறது.

இலக்கியமும் சிற்பமும் ஒருங்கிணைந்து காட்டும் காரைக்கால் அம்மையாரின் வரலாற்றுக் காட்சி கண்டு இன்புறத் தக்கது.

https://www.thevaaram.org/thirumurai_1/nayanmar_view.php?nayan_idField=16

அற்புதத் திருவந்தாதி (டிசம்பர் 1997)

ஆசிரியர் காரைக்கால் அம்மையார்

<https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%85%E0%AE%B1%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B5%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AE%BF>

பதிப்புரை

இறைவனருள் பெற்று அவனே தானேயாகிய அந்நெறியில் சித்தம் சிவமாகப் பெற்ற திருமூலர், காரைக்காலம்மையார் முதலிய அருளாசிரியர்கள் திருவாய் மலர்ந்த அருள் நூல்கள் பன்னிரு திருமுறைகளாகும். பன்னிரு திருமுறைகளும் ஓங்காரத்தின் உட்பொருளாகும்.

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாக வழிபாடு செய்த எங்கள் தந்தையாரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு மணிவிழா மலராகப் பதினோராம் திருமுறையில் காரைக்காலம்மையார் அருளிச்செய்த அற்புதத் திருவந்தாதி என்ற நூல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துணைப் பேராசிரியர் வித்வான் திருமுறை ஆராய்ச்சிக் கலைஞர் உயர் திரு, க. வெள்ளைவாரணணார் அவர்கள் எழுதிய உரையுடன் வெளி வருகின்றது.

இவ்வுரை எழுதி யுதவிய பேராசிரியர், வித்வான் திருமுறை ஆராய்ச்சிக் கலைஞர், உயர் திரு க. வெள்ளைவாரணணார் அவர்கட்கும் எனது தந்தையாரின் வாழ்க்கை ஓவியமும், உரை நூல் மதிப்புரையும் எழுதி உதவிய சீர்காழி உயர்திரு. வித்வான் த. சுந்தரேசாரியார் அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி கலந்த வணக்கம் உரியதாகும். எங்கள் முன்னோர் பரம்பரையைப் பற்றிச் செய்யுள் எழுதியுதவிய ஆடூர் உயர் திரு. சு. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கட்கும். குறித்த காலத்தில் வனப்புடன் அச்சியற்றி உதவிய அழகு அச்சகத்தார்க்கும் எங்கள் நன்றி கலந்த வணக்கம் உரியதாகும். இவற்றிற் கெல்லாம் உறுதுணையாயிருந்து உள் நின்றுணர்த்தி யருளிய இறைவன் திருவருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

@@@@@@@@@@

உ

திருச்சிற்றம்பலம்
காரைக்காலம்மையார்
அருளிச்செய்த
அற்புதத் திருவந்தாதி

<https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%85%E0%AE%B1%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B5%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AE%BF/%E0%AE%85%E0%AE%B1%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B5%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AE%BF>

அந்தாதி இலக்கியம்

<https://www.tamilvu.org/courses/degree/p103/p1034/html/p1034511.htm>

பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல் போன்ற இலக்கண நூல்கள் சிற்றிலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் வகுக்கின்றன. உள்ள அடியோ, சீரோ, அசையோ, எழுத்தோ அடுத்த செய்யுளின் முதலாக அமையப் பாடுவது அந்தாதியாகும். அந்தம் (இறுதி) ஆதியாக (முதலாக) வருவதால் இப்பெயர் பெற்றது. அந்தத்தை ஆதியாக வைத்துப் பாடுவது அந்தாதி. முன் பாடப்பட்ட பாடலின் ஈற்றில்

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் இயைபு என்னும் வகையில் அந்தாதி அடங்கும். யாப்பருங்கலக்காரிகை 'அந்தம் முதலாத் தொடுப்பது அந்தாதி' எனக் குறிப்பிடும். இதற்குரிய யாப்பு வெண்பா அல்லது கட்டளைக் கலித்துறையாகும்.

அந்தாதி தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வடமொழியின் தாக்கத்தால் வந்தது என்பர். இது சரியன்று. அந்தாதி தனி இலக்கியமாக இல்லாவிடினும் புறநானூற்றில் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடிய பாடலில் முதல் ஐந்து வரிகளில் அந்தாதி அமைப்பினைக் காண முடிகிறது.

மண் திணிந்த நிலனும்
நிலன் ஏந்திய விசும்பும்
விசம்பு தைவரு வளியும்
வளித் தலைஇய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் - (புறம் - 2)

முதல் வரியின் ஈற்றுச் சொல் 'நிலன்' அடுத்த வரியின் முதற் சொல்லாக வருகிறதல்லவா. இதுதான் அந்தாதி எனப்படும். மனப்பாடம் செய்வதற்கு எளிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதியே அந்தாதி இலக்கியம் தோன்றியது. தமிழில் தோன்றிய முதல் அந்தாதி

காரைக்கால் அம்மையார் பாடிய அற்புதத் திருவந்தாதி ஆகும்.

5.1.1 அந்தாதி இலக்கிய வரலாறு

பக்தி இலக்கிய காலமே அந்தாதி பெரிதும் உருவாகிய காலம் எனலாம். ஏனெனில் பக்திப் பாடல்களை மனப்பாடம் செய்ய அந்தாதி இலக்கியம் ஏற்றதாக இருந்தது. எனவே தான் சைவத்தின் 12 திருமுறைகளில் 11-ஆம் திருமுறையில் மட்டும் 8 அந்தாதி நூல்கள் அடங்கியுள்ளன. ஆழ்வார்களில் தலைசிறந்த நம்மாழ்வாரும் திருவாய்மொழியின் ஆயிரம் பாடல்களையும் அந்தாதித் தொடையில் அமைத்துள்ளார்.

குறிப்பிடத்தக்க அந்தாதிகளை இனிக் காண்போம்.

- (1) முதல் திருவந்தாதி - பொய்கை ஆழ்வார்
- (2) இரண்டாம் திருவந்தாதி - பூதத்தாழ்வார்
- (3) மூன்றாம் திருவந்தாதி - பேயாழ்வார்
- (4) சடகோபரந்தாதி - கம்பர்
- (5) திருவரங்கத்தந்தாதி - பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார்
- (6) கந்தரந்தாதி- அருணகிரிநாதர்
- (7) திருவருணை அந்தாதி - எல்லப்ப நாவலர்
- (8) அபிராமி அந்தாதி - அபிராமி பட்டர்
- (9) திருக்குறள் அந்தாதி - இராசைக் கவிஞர்

11-ஆம் திருமுறையில் வரும் அந்தாதிகள்

- (1) அற்புதத் திருவந்தாதி - காரைக்காலம்மையார்
- (2) சிவபெருமான் திருவந்தாதி - கபிலதேவ நாயனார்,
- (3) சிவபெருமான் திருவந்தாதி - பரணதேவ நாயனார்

(4) கயிலைபாதி காளத்தி

பாதி அந்தாதி - நக்கீர தேவ நாயனார்

(5) திருவேகம்பமுடையார்

திருஅந்தாதி - பட்டினத்தடிகள்

(6) திருத்தொண்டர் திருஅந்தாதி - நம்பியாண்டார்
நம்பிகள்

(7) ஆளுடைய பிள்ளையார்

திருவந்தாதி - நம்பியாண்டார் நம்பிகள்

(8) பொன்வண்ணத்தந்தாதி - சேரமான்
பெருமான் நாயனார்

19ஆம் நூற்றாண்டில் மிகுதியான அந்தாதி நூல்கள்
தோன்றின. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளும்
மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும்
அதிக எண்ணிக்கையில் அந்தாதி நூல்கள்
இயற்றியுள்ளனர்.

5.1.2 அற்புதத் திருவந்தாதி

பெண் பிறவிக்கு வீடுபேறில்லை என்ற கூற்று நிலவிக்
கொண்டிருந்த அந்நாளில் காரைக்காலம்மையார்
தமிழ்நாட்டில் தோன்றி, பேய்க்கோலம் தாங்கி, சிவபிரான்
அருள்வழி நின்று ஒழுகி, வீடுபேறெய்தியவர்.
பேய்க்கோலம் தாங்கிய பின் அவர் ஆண்டவனைப்
போற்றிய பாக்கள் மூத்த திருப்பதிகம்-1, மூத்த
திருப்பதிகம்-2, திருஇரட்டை மணிமாலை, அற்புதத்
திருவந்தாதி ஆகியவையாம். இந்நான்கு நூல்களும் சைவத்
திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் 11ஆம் திருமுறையில்
வைத்துப் போற்றப்படுகின்றன. 101 பாடல்களைக்
கொண்டது அற்புதத் திருவந்தாதி. இந்நூல் முதற் பாடலின்
இறுதிச் சொல் அடுத்த பாடலின் முதற் சொல்லாக
வருமாறு அந்தாதி முறையில் அமைக்கப்பட்டது. தமிழில்
தோன்றிய முதல் அந்தாதியாகிய இதனை ஆதி அந்தாதி

என்பர். இதன் காலம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு என்பர். அற்புதத் திருவந்தாதி வெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளது.

இவ்வந்தாதியில் சைவ நெறியாகிய சிவபக்தியும், முழுமையாகச் சரணடையும் நிலையும் சொல்லப்படுகின்றன. சிவபெருமான் திருஉருவச் சிறப்பும், திருவருட் சிறப்பும், இறைமைக் குணமும் திருவருள் நெறியினர்க்கும், பக்தியாளர்க்கும் பெருவிருந்து அளிக்கும் சிறப்புடையன எனலாம்.

5.1.3 ஆசிரியர் அறிமுகம்

அற்புதத் திருவந்தாதியின் ஆசிரியர் காரைக்கால் அம்மையார். இவருடைய வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்தில் விரிவாகக் காணலாம். இவருடைய இயற்பெயர் புனிதவதி. இவர் காரைக்காலில் தனதத்தன் மகளாகப் பிறந்து நாகைப்பட்டினத்தில் பரமதத்தனை மணந்து இல்லறம் நடத்தி வந்தார். ஒரு நாள் பரமதத்தனைக் காண வந்தவர்கள் அவனுக்கு இரு மாங்கனிகள் அளித்தனர். அப்போது சிவனடியார் ஒருவர் வீட்டுக்கு வர, அவருக்கு அம்மையார் இரு மாங்கனிகளில் ஒன்றை எடுத்து வைத்து அமுது படைத்தார். கணவன் பரமதத்தனுக்கு எஞ்சிய கனியைக் கொடுக்க அவன், அக்கனியின் இனிமையால் ஈர்ப்புண்டு மற்றொரு கனியையும் கேட்கிறான். அம்மையார் நடுக்குற்று உள்ளே நுழைந்து சிவபெருமானை வேண்ட, சிவபெருமான் அருளால் அம்மையார் தம் கரத்தே ஓரினிய மாங்கனியை வரவழைத்து, கணவனுக்குப் படைத்தார். அக்கனியின் தெவிட்டா இனிப்புக் கண்டு இக்கனி ஏதென்று மனைவியை வினவ, அம்மையார் நிகழ்ந்ததை உரைத்தார்.

உடனே மேலும் ஒரு கனியை முன்போல் வரவழைக்கச் சொல்ல, அம்மையார் சிவனை நினைந்து உள்ளமுருகி வேண்ட, அவனருளால் ஓர் அழகிய மாங்கனி அவர்

கரத்தில் விழவும் அதை அவள் கணவனிடம் சேர்த்தாள். அவன் அதிசயித்து அக்கனியை எடுக்க முயன்ற போது அது மறைந்தது. இந்நிகழ்ச்சி கண்ட பரமதத்தன் இவள் மானிடப் பெண் அல்லள், தெய்வம். இவளுடன் வாழ்தல் தவறு என்று அவளை விட்டு நீங்கினான். பாண்டிநாடு சென்று அங்கே ஒரு பெண்ணை மணந்தான். அங்கே பிறந்த தன் மகளுக்குத் தன் முதல் மனைவியின் பெயராகிய புனிதவதி என்ற பெயரைச் சூட்டி அம்மையாரைத் தன் குல தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தான்.

பின்னர் அவர்தம் உறவினர் அம்மையாரை அழைத்துக் கொண்டு பாண்டிநாடு சென்ற போது, அவன் மனைவி மகளுடன் சேர்ந்து அம்மையார் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கினான். அவன் நிலையுணர்ந்த அம்மையார் ஊனுடலை உதறி என்புடலைத் தாங்கினார். இதனால் அவரைக் காரைக்கால் பேயார் என்றும் குறிப்பிடுவார்கள். அவ்வுடல் கொண்டு தலையால் நடந்து கயிலைமலை சென்றபோது அங்கே அவர் இறைவனால் 'அம்மையே' என்று அழைக்கப்பட்டார். பின்னர் இறைவன் கட்டளைப்படி திருவாலங்காடு சென்று ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்தியின் திருவடிக் கீழிருந்து பெறுதற்கரிய பேறு பெற்றார் என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. இன்றும் காரைக்காலில் அம்மையாரைப் போற்றும் மாங்கனித் திருவிழா ஆண்டு தோறும் நடைபெறுகிறது.

சிறப்புகள்

- ❖ சிவபெருமானால் "அம்மையே" என்று அழைக்கப்பட்டவர்.[
- ❖ தனிக்கோயில் காரைக்காலில் உள்ளது.
- ❖ இறைவன் நடனமாடும் போது கீழே அமர்ந்து இசைத்தபடி இருப்பார்.

- ❖ அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் அமர்ந்த கோலத்தினைக் கொண்டவர். மற்ற நாயன்மார்கள் நின்றபடியே பிரகாரத்தில் இருப்பர்.
- ❖ அந்தாதி, மாலை என்ற சிற்றிலக்கிய வகையைத் தொடங்கி வைத்தவர்.
- ❖ திருவாலங்காட்டில் காரைக்கால் அம்மையார் தங்கியமையால், ஞானசம்பந்தர் அத்தலத்தில் கால்பதிக்க தயங்கினார்.
- ❖ அம்மையாரின் பாடல்களை மட்டுமே மூத்த திருப்பதிகம் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான **காரைக்கால் அம்மையார்** (கி.பி. 5-6 ஆம் நூற்றாண்டு), சிவபெருமான் மீது கொண்ட எல்லையற்ற அன்பால் பேயுருவம் வேண்டிப் பெற்ற பெருமைக்குரியவர். பக்தி இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகவும், தமிழ் மொழியில் முதன்முதலில் அந்தாதி இலக்கியத்தை உருவாக்கியவராகவும் போற்றப்படுகிறார்.

அம்மையாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வுகள்:

இளமையும் திருமணமும்

- **இயற்பெயர்:** புனிதவதி.
- **பிறப்பிடம்:** காரைக்கால்.
- **பெற்றோர்:** தனதத்தன் (வணிகர் குலத் தலைவர்) மற்றும் தர்மவதி.
- **திருமணம்:** நாகப்பட்டினத்தைச் சார்ந்த பரமதத்தன் என்ற வணிகருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டார்.

மாங்கனி திருவிளையாடல்

- பரமதத்தன் ஒருமுறை இரண்டு மாங்கனிகளை வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தான்.
- அப்போது சிவனடியார் ஒருவர் உணவு வேண்டி அம்மையாரின் வீட்டிற்கு வர, அவருக்கு அமுது படைத்துவிட்டு, கணவன் அனுப்பிய ஒரு மாங்கனியையும் அன்போடு அளித்தார்.

- மதிய உணவின் போது, கணவன் கேட்டபோது அம்மையார் சிவபெருமானை வேண்ட, அவருக்கு மற்றொரு திவ்ய மாங்கனி கிடைத்தது. அதனை உண்ட கணவன், அது எப்படி வந்தது என்று வினவ, நடந்த உண்மையைக் கூறினார்.
- கணவன் அதனை நம்பாமல், "அப்படியானால் மற்றொரு கனியை வரவழைத்துக் காட்டு" என சவால் விட்டான். அம்மையார் மீண்டும் இறைவனை வேண்டிட, மற்றொரு கனி கிடைத்தது. அது சுவைமிக்கதாக இருந்ததைக் கண்ட கணவன், அம்மையாரை ஒரு தெய்வப் பிறவியாகக் கருதி, அவரோடு சேர்ந்து வாழத் தகுதியற்றவன் என விலகிச் சென்றான்.

பேயுருவமும் இறை தரிசனமும்

- கணவன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்ததையடுத்து, அம்மையார் சிவபெருமானிடம் தனது பூவுலக அழகை நீக்கி, தன்னை ஒரு "பேயாக" (பூத வடிவம்) மாற்றி அருளுமாறு வேண்டினார்.
- இறைவன் அவரது வேண்டுகலை நிறைவேற்றி அருளினார். அந்தப் பேயுருவத்துடனேயே அம்மையார் சிவனடியாராக மாறினார்.

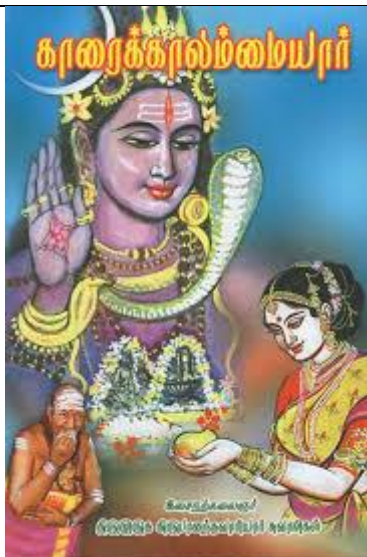
திருகைலாய பயணம்

- சிவபெருமானின் இருப்பிடமான திருக்கயிலாய மலைக்குச் செல்ல விரும்பிய அம்மையார், புனிதமான அந்த மலையைத் தன் கால்களால் மிதிக்கக் கூடாது என்ற பக்தியின் காரணமாக, தலையாலேயே நடந்து கயிலாயத்தை அடைந்தார்.
- கயிலையில் அம்மையாரைக் கண்ட பார்வதிதேவி, "இவர் யார்?" என வினவ, சிவனோ "இவரே நம்மை எப்போதும் துதிக்கும் அம்மையார்" என்று கூறி, அவரை 'அம்மையே' என அன்போடு அழைத்தார்.

அருளிய தமிழ் இலக்கியங்கள்

காரைக்கால் அம்மையார் சிவபெருமானைப் போற்றி பல அற்புத நூல்களைப் பாடியுள்ளார். அவை:

- அற்புதத் திருவந்தாதி
- திருவிரட்டை மணிமாலை
- திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் (இரண்டு பதிகங்கள்)

காரைக்கால்

- 01]) (Karaikkal Ammaiyar காரைக்கால் அம்மையார்)
<https://www.youtube.com/watch?v=OtApV9nmBHs> [2:30:03]
- 02] தமிழகம் முதல் கம்போடியா வரை! உலகம்
போற்றும் காரைக்கால் அம்மையார்!
<https://www.youtube.com/watch?v=0foF6NU5FPI> [30:02]
- 03] பேயாக மாறிய காரைக்கால் அம்மையார்!
திருவாலங்காடு கோவிலில் என்ன நடந்தது?
https://www.youtube.com/watch?v=pfbdu7_1c1s [52:10]
- 04] காரைக்கால் அம்மையார் வரலாறு _ So So
Meenakshi Sundaram Speech
<https://www.youtube.com/watch?v=XJ4F1hb1kMs> [1:55:48]
- 05] காரைக்கால் அம்மையார் | Karaikkal Ammaiyar
R.Muthuraman
<https://www.youtube.com/watch?v=VV4o3uWfdTA> [2:29:11]

(☺)(☺) காரைக்கால் அம்மையார் (☺)(☺)